

РЕШЕНИЕ

№ 36

гр. София, 03.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 11.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **8213** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на К. К. Р. с ЕГН [ЕГН] с адрес за кореспонденция в [населено място], [улица] срещу Решение на Директора на ТП на НОИ-С.-град № 1040-21-16/10.01.2023г. С обжалваното решение е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-01207914/ 13.10.2022г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ - С., с което жалбоподателят Р. е задължен да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за временна неработоспособност за периода от 20.03.2014г. до 09.12.2016г. включително в размер на 8166,50 лв.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, издадено при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Според жалбоподателя е нарушено правото му на защита, тъй като е бил лишен от възможността да участва в производството по извършване на проверка на осигурителите и издадените им от контролните органи задължителни предписания за заличаване на подадени данни за осигурителен стаж и доход. Счита, че предписанията не са редовно връчени и следователно не са влязъл в сила акт, който може да породи предвидените правни последици, поради което и незаконосъобразно е извършено служебно заличаване на осигурителна информация. В жалбата се твърди, че в хода на производството са събрани данни, че лицето е осъществявало трудова дейност и дори дружествата работодатели да са заобикаляли закона това не може да рефлектира

неблагоприятно в неговата правна сфера.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява лично и не се представлява.

Ответникът - Директорът на ТП на НОИ-С.-град, редовно призован, не се явява лично, представлява се от юрк. П., който оспорва жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

За жалбоподателя К. К. Р. от „АЛ ИНТЕРНЕЙШЪН“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] са представени Удостоверения приложение № 15 към Наредба за изчисляване и изплащане на паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване. отм. 2016г. (НИИПОПДОО) по болнични листове №№ А20125885676, А20125895305, А20140120243, А20126404544, А20126404054, А20141465470, А20141465498, А20140512512, А20140512573, А20141713145 и Е20152286065 с данни относно праното на парично обезщетение. Периодите на временна неработоспособност, определени с болничните листове са от 20.03.2014г. до 03.06.2015г. вкл. с прекъсвания.

За К. К. Р. ЕГН [ЕГН] чрез цитираното дружество е регистрирано уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключен на 11.01.2013г. трудов договор на длъжност „ръководител отдел по маркетинг“ с основно трудово възнаграждение 1600лв. Подадено е уведомление за прекратяване на трудовото правоотношение считано от 08.06.2015г.

На основание подаваните данни чрез „АЛ ИНТЕРНЕЙШЪН“ ЕООД в Р. на К. К. Р. ЕГН [ЕГН] са изчислени и изплатени парични обезщетения по представените гореописани болнични листове, суми в общ размер на 4387,36 лв. за цитираните периоди.

Същевременно за периода м. 03.2014г. – м. 06.2015г. вкл. от „ДАФТ ДРАФТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] за К. К. Р. в ТП на НОИ са представени Удостоверения приложение № 15 към НИИПОПДОО отм. 2016г. по болнични листове №№ А20125885675, А20125895304, А20140120218, А20140120242, А20126404543, А20126404053, А20140512511, А20140512574, А20141713144, Е20151766311, Е20151766337 и Е20152286064.

По реда на Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване за периода от м. 03.2014г. до м. 06.2015г. вкл. на К. К. Р. са изплатени парични обезщетения по представени чрез „ДАФТ ДРАФТ“ ЕООД ЕИК[ЕИК], Приложения № 9 към цитираните болнични листове, суми в общ размер на 2636,17 лв. При изчисляване на паричните обезщетения по болничните листове представени чрез „ДАФТ ДРАФТ“ ЕООД в дохода, от който е определено паричното обезщетение е включен и осигурителен доход за периодите от 11.01.2013г. до 30.11.2013г. вкл. и от 01.03.2014г. до 05.06.2015г. вкл. подаден по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, чрез „АЛ ИНТЕРНЕЙШЪН“ ЕООД.

За периода от м. 10.2015г. до м. 11.2016г. вкл. за К. К. Р. са представени както следва:

1. От „ДАФТ ДРАФТ“ ЕООД Удостоверения приложение № 9 /към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО/ по болнични листове №№ Е20152881357, Е20152881401, Е20153581647, Е20153922261, Е20164353947, Е20165498338, Е20165498362, Е20166168274, Е20166468577 и Е20151576022 с периоди на временна неработоспособност от 12.10.2015г. до 18.10.2015г. вкл., от 19.10.2015г. до 25.10.2015г. вкл., от 26.10.2015г. до 14.11.2015г. вкл., от 15.11.2015г. до 04.12.2015г. вкл., от 28.03.2016г. до

01.04.2016г. вкл., от 21.06.2016г. до 27.06.2016г. вкл., от 28.06.2016г. до 04.07.2016г. вкл., от 05.07.2016г. до 03.08.2016г. вкл., от 04.08.2016г. до 02.09.2016г. вкл. и от 18.10.2016г. до 06.11.2016г. с данни относно правото на парично обезщетение.

2. От „ГУПАТА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] Удостоверения приложение № 9 /към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО/ по болнични листове №№ Е20152881358, Е20152881402, Е20153581648, Е20153922262, Е20164353948, Е20165498339, Е20165498363, Е20166168275, Е20166468578 и Е20151576023 с периоди на временна неработоспособност от 12.10.2015г. до 18.10.2015г. вкл., от 19.10.2015г. до 25.10.2015г. вкл., от 26.10.2015г. до 14.11.2015г. вкл., от 15.11.2015г. до 04.12.2015г. вкл., от 28.03.2016г. до 01.04.2016г. вкл., от 21.06.2016г. до 27.06.2016г. вкл., от 28.06.2016г. до 04.07.2016г. вкл., от 05.07.2016г. до 03.08.2016г. вкл., от 04.08.2016г. до 02.09.2016г. вкл. и от 18.10.2016г. до 06.11.2016г. с данни относно правото на парично обезщетение.

По реда на Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване на К. К. Р. са изплатени парични обезщетения по представените Приложения № 9 към болнични листове чрез „Д. Д. ЕООД и „ГУПАТА“ ЕООД, суми в общ размер на 7167.88 лв. за посочените цитирани периоди от м. 10.2015г. до м. 11.2016г. вкл.

При изчислението на изплатените за периода от м. 10.2015г. до м. 12.2016г. вкл. парични обезщетения за временна неработоспособност по горесцитираните болнични листове в дохода, от който е определено паричното обезщетение е включен и осигурителен доход за месеците от април 2014г. до юни 2015г. вкл. подаден по реда на чл. 5, ал. 4. т. 1 от КСО чрез „АД ИНТЕРНЕЙШЪН“ ЕООД ЕИК[ЕИК].

III. От „ДАФТ ДРАФТ“ ЕООД ЕИК[ЕИК] за К. К. Р. в ТП на НОИ - С. град е представено Удостоверение приложение № 10 (към чл. 9, ал. 1 от НПОПДОО) по заявление- декларация за изплащане на парично обезщетение при раждане на дете на основание чл. 50, ал. 6 от КСО за периода от 25.11.2016г. до 09.12.2016г. вкл., с данни относно правото на парично обезщетение. На лицето е изплатено обезщетение в размер на 309.93 лв., като при изчислението му е включен и осигурителен доход за месеците от октомври 2014г. до юни 2015г. вкл. подаден по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО чрез „АД ИНТЕРНЕЙШЪН“ ЕООД ЕИК[ЕИК].

IV. От „ГУПАТА“ ЕООД ЕИК[ЕИК] за К. К. Р. в ТП на НОИ - С. град е представено Удостоверение приложение № 0 (към чл. 9, ал. 1 от НПОПДОО) по заявление- декларация за изплащане на парично обезщетение при раждане на дете на основание чл. 50, ал. 6 от КСО за периода от 25.11.2016г. до 09.12.2016г. вкл. с данни относно правото на парично обезщетение. На лицето е изплатено обезщетение в размер на 619.90 лв., като при изчислението му е включен и осигурителен доход за месеците от октомври 2014г. до юни 2015г. вкл., подаден по реда на чл. 5, ал. 4. т. 1 от КСО, чрез „АД ИНТЕРНЕЙШЪН“ ЕООД ЕИК[ЕИК].

При осъществяване последващ контрол относно спазването на осигурителното законодателство е извършена проверка по разходите на ДОО на „АД ИНТЕРНЕЙШЪН“ ЕООД ЕИК[ЕИК] приключила е констативен протокол КВ-5-21-01013853/2021г. /л.26-27 от делото/, в който е установено, че за периода от м. 03.2012г. до м.06.2015г. вкл. дружеството не е извършвало търговска стопанска дейност, която да обуславя необходимост от наемане на лица, които да упражняват дейност по трудови правоотношения.

От изискана и предоставена в хода на проверката информация е установено, че „АД

ИНТЕРНЕЙШЪН” ЕООД е регистрирано на 27.09.2011г. като еднолично дружество с ограничена отговорност, с адрес по седалище [населено място], пл. С. № 11, ет. 3, офис 11 и вписан едноличен собственик на капитала С. В. В.. По партидата на дружеството в ТР няма публикувани годишни финансови отчети.

При извършена справка в информационната система на НОИ е установено, че С. В. В. е лице с нисък социален статус, няма декларирано начало на дейност и осигуряване в качеството му на управител „АД ИНТЕРНЕЙШЪН” ЕООД или друго дружество, на което е едноличен собственик и управител. Установени са данни за свързаност на В. с 13 фирми (л.64-гръб от делото). За същия са подавани данни по чл.5, ал.4 от КСО чрез трети дружества за вписани длъжности като „общ работник строителство на сгради“, „общ работник“, „пазач“ и „работник строителство“.

Считано от 17.11.2011г. в Търговски регистър е вписан адрес за кореспонденция с НАП - [населено място], р.н С., [улица], ет. 2, офис 203, и е посочен телефонен номер за контакт - 0898 980 834. При обаждане на цитирания телефонен номер, постоянно линията е със сигнал „свободно“, не се установява контакт, никой не отговаря на обажданията.

За представяне на необходимите документи от „АД ИНТЕРНЕЙШЪН” ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез лицензиран пощенски оператор са изпратени задължителни предписания № ЗД-1-21-01001989/ 2021г. до адреса по седалище на дружеството - [населено място], р-н Т., пл. С. № 11, ет. 3, офис 11, което е върнато в цялост с вписан гриф на обратна разписка „Получателя се е преместил на друг адрес“; Задължителни предписания № ЗД-1-21-01001989/2021г. изпратени до адреса за кореспонденция с НАП - [населено място], р.н С., [улица], ет. 2, офис 203, са върнати в цялост с вписан гриф на обратната разписка „Получателя се е преместил на друг адрес“.

От контролните органи при ТП на НОИ - С. град е посетен адреса по седалище на дружеството- [населено място], р-н Т., пл. С. № 11. ет. 3, офис 11. Дружеството е непознато на адреса, не е установен търговски обект, офис или друго помещение, от които да е видно че осъществява и/или е осъществявана търговска дейност на посещения адрес. Контролният орган на НОИ не е установил управителя или друго лице упълномощен представител на дружеството /л.37 от делото/.

В хода на проверката е установено, че от дружеството „АД ИНТЕРНЕЙШЪН” ЕООД е подадена годишна данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО за 2012г. и 2013г. и няма подадена такава за 2014г. и 2015г. По партидата на дружеството има регистрирани два броя ЕКАФП с регистрирани отчети единствено в периодите 29.05.2012г.-10.09.2012г. и 29.09.2012г.-08.12.2012г.

По данни от „Регистър на трудовите договори“ на НОИ чрез „АД ИНТЕРНЕЙШЪН” ЕООД е подадено уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключен на 11.01.2013г. трудов договор с К. К. Р. на длъжност „ръководител отдел по маркетинг“. Регистрирана икономическа дейност на дружеството при деклариране на уведомлението - Печатане на други издания и печатни продукт. За лицето е подадено уведомление по чл. 62. ал. 5 от КТ, че е прекратено трудовото му правоотношение считано от 08.06.2015г.

В дружеството не са регистрирани други уведомления за назначавани лица по трудови правоотношения.

С цел обезпечаване осигурителните права на г-н Р., чрез лицензиран пощенски оператор до същия е изпратено писмо за изясняването на факти и обстоятелства, относно трудовата му дейност в „АД ИНТЕРНЕЙШЪН” ЕООД. Писмото е върнато в

цялост с вписан гриф „преместен“/л.61-63 от делото/.

По време на проверката осигурителят „АД ИНТЕРНЕЙШЪН“ ЕООД не е представил каквито и да било документи, свързани с осъществяваната от дружеството и наети лица дейност. Управителят С. В., в саморъчно изготвена декларация /л.64 от делото/ е декларирал пред контролни органи на НОИ, че не упражнява и не е упражнявал стопанска и търговска дейност с фирмите, които се водят на негово име, не е назначавал лица в тези дружества, не е подавал документи в НАП и НОИ, а е злоупотребено с личните му данни.

В хода на проверката за дружеството не са представени безспорни доказателства, от които да е видно, че г-н Р., за когото са подавани данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО и за когото е подадено уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключен трудов договор реално е положил труд по него.

Направен е извод, че дружеството без правно основание е подавало данни за осигуряване по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО в това число и за г-н Р. за периода от м.03.2012г. до м.06.2015г.

В тази връзка са издадени и задължителни предписания № ЗД-1-21-01013867/08.10.2021г. /л.70 от делото/ от контролен орган при ТП на НОИ - С. град за заличаване на подадените данни по чл. 5. ал. 4 от КСО от „АД ИНТЕРНЕЙШЪН“ ЕООД за поименно посочени в предписанията лица. вкл. и за К. К. Р., за периодите от 01.03.2012г. до 11.01.2013г.; от 11.01.2013г. до 30.11.2013г. и от 01.03.2014г. до 05.06.2015г. Задължителните предписания са връчени по реда на чл. 110, ал. 4 от КСО /л.69 от делото/, не са обжалвани и са влезли в сила, но не са изпълнени, поради което е приложена разпоредбата на чл. 4. ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица за служебно заличаване на данните. В тази връзка, са заличени и данните по чл. 5. ал. 4 от КСО, подадени от дружеството за К. К. Р., за периодите от 01.03.2012г. до 11.01.2013г.; от 11.01.2013г. до 30.11.2013г. и от 01.03.2014г. до 05.06.2015г.

Предвид заличените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход на К. К. Р., подадени чрез „АД ИНТЕРНЕЙШЪН“ ЕООД и на основание новите данни по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО е постановено разпореждане № РВ-3-21-01207914/ 13.10.2022г. на длъжностното лице по чл. 114, ал. 3 от КСО, с което К. К. Р. е задължен да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение поради общо заболяване и парично обезщетение за бременност и раждане по гореописаните болнични листове и заявления-декларации в общ размер на 8166,50лв./л.22-24 от делото/.

Разпореждането е оспорено по административен ред, като същото е потвърдено с процесното решение № 1040-21-16/10.01.2023г. на директора на ТП на НОИ-С. град /л.7-12 от делото/, надлежно връчено на 03.08.2023г. /л.13 от делото/.

В съдебно производство са приобщени писмените доказателства по административната преписка.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, от лице, имащо правен интерес, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – директорът на ТП на НОИ С.-град (съобразно представената Заповед № 1712/ 17.08.2015г. л.14 от делото) в рамките на законовите му правомощия по чл. 117, ал. 1, т. 1, б. „д“ КСО. Решението е издадено при спазване на изискването за форма и на административнопроцесуалните правила за издаването му, поради което не страда от пороци, водещи до неговата нищожност. От компетентен орган е издадено и разпореждане № РВ-3-21-01207914/ 13.10.2022г. видно от представената по делото Заповед №Ц1015-21-108/ 21.10.2020г. на директора на ТД на НОИ /л.15 от делото/.

По делото е безспорно установено, че жалбоподателят е получил парично обезщетение за бременност и раждане и за общо заболяване в размер на 15 121,24 лв. Съгласно чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение: когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. В конкретния случай е налице тази хипотеза, поради което получените суми за осигурителни плащания подлежат на възстановяване, предвид новите документи и данни, които имат значение за определяне на размера на паричното обезщетение.

Легална дефиниция за понятието "осигурено лице" е дадена в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО (бр. 98 от 2016г., в сила от 01.01.2017г.), според която "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периоди по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Върховният административен съд многократно е имал повод да се произнесе, че от съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които е необходимо да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО. В този смисъл е и трайно установената съдебна практика на ВАС /Решение № 14866/02.12.2020г. по адм. д. № 11209/2020г.; Решение № 15214/09.12.2020г. по адм. д. № 11380/2020г., Решение № 598 от 25.01.2022г. на ВАС по адм. д. № 8377/2021г., Решение № 1253 от 10.02.2022г. на ВАС по адм. д. № 8679/2021г., Решение № 1446 от 16.02.2022г. на ВАС по адм. д. № 9599/2021г., Решение № 1458 от 16.02.2022г. на ВАС по адм. д. № 9309/2021г., Решение № 1592 от 21.02.2022г. на ВАС по адм. д. № 8170/2021г., Решение № 1805 от 24.02.2022г. на ВАС по адм. д. № 272/2022г., Решение № 1865 от 28.02.2022г. на ВАС по адм. д. № 9305/2021г. и др./.

Следователно наличието на трудов договор само по себе си не е

достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение обикновено води до възникване на осигурително правоотношение, но не винаги. Изискването на законовата разпоредба на КСО, съдържаща определението за "осигурено лице", е лицето да упражнява трудова дейност. Следователно лицето трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. В този смисъл е напр. и решение № 4901 от 27.04.2020г. на ВАС по адм. д. № 6817/2019г.

Доказателствената тежест за установяване на реално положение труд е на самото лице /така Решение № 2524 от 18.02.2020г. на ВАС по адм. д. № 12220/2019г./. В конкретния случай при съвкупния анализ на доказателствата по делото, извод за реално извършване на трудова дейност от страна на жалбоподателя не може да бъде направен.

Твърденията, че К. К. Р. е полагала труд и е бил осигуряван от „АД ИНТЕРНЕЙШЪН“ ЕООД са недоказани.

В случая е извършена проверка на „АД ИНТЕРНЕЙШЪН“ ЕООД - от контролен орган на НОИ, който обосновано е приел, че лицата, за които от дружеството са подавани данни по чл. 5, ал. 4 от КСО в периода от м. 03.2012г. до м.06.2015г. вкл., не са извършвали трудова дейност, за която да подлежат на осигуряване по реда на КСО. Не са установени данни за подадени годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО за финансовия период от 2014г. и 2015г., дружеството няма регистрирани търговски обекти и има установени задължения, за които е образувано производство по принудително изпълнение. Установените обстоятелства категорично не обуславят изплащането на възнаграждения в размери на осигурителния доход на лицата, за които са подавани данни в регистъра на осигурените лица. Липсата на данни за реално упражнявана трудова дейност като императивна предпоставка за възникване на осигуряване /чл. 10, ал. 1 от КСО/ има за правна последица неоснователността на подаваните данни по чл. 5, ал. 4 от КСО.

Следва да се подчертае, че подаването на данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход става на декларативен принцип, поради което не е достатъчно основание, за да се приеме, че лицата реално осъществяват трудова дейност. В тази връзка - изясняването и установяването дали е имало правно основание за подаването на тези данни и дали те са правилно подадени от осигурителите се реализира само при упражняването на последващ

контрол от контролните органи на ТП на НОИ при назначена проверка, респ. - ревизия при осигурителя. Информация относно трудовоправната, счетоводна и разплащателна документация, от която да се установи основателно ли са подадени данни за осигурителен стаж и дали декларираният размер на осигурителния доход съответства на изплатения на съответното лице, би могло да бъде установено именно при евентуален последващ контрол.

В настоящия случай, на основание установените, в следствие на извършена на „АД ИНТЕРНЕЙШЪН“ ЕООД проверка от контролния орган на ТП на НОИ - С. град нови данни и документи, съгласно които е установено, че жалбоподателят не е осигурено лице по смисъла на закона и в тази връзка няма право на парични обезщетения по реда на КСО, е извършено заличаване на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход на К. К. Р., за периодите от 01.03.2012г. до 11.01.2013г.; от 11.01.2013г. до 30.11.2013г. и от 01.03.2014г. до 05.6.2015г., подадени неоснователно чрез „АД ИНТЕРНЕЙШЪН“ ЕООД. Горното се явяват нови данни по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, които имат значение за определяне на правото, размера и срока за изплащане паричните обезщетения за бременност и раждане, тъй като лицето не отговаря на една от кумулативно изискуемите предпоставки, а именно да е осигурено лице при настъпване на съответния осигурителния риск.

Съгласно чл. 5, ал. 6 от КСО и чл. 54к от КСО данните по ал. 4 се използват за изчисляване и отпускане на паричните обезщетения. В тази връзка с чл. 1, ал. 2 от НПОПДОО е указано, че отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО и другите регистри, поддържани от НАП и НОИ, както и данните попълвани от осигурителите в изискуемите удостоверения към болничните листове, респ. заявления - декларации, досежно осигурителния статус на лицата.

В този смисъл, когато има промяна на данните в Регистър на осигурените лица, възниква необходимост от преизчисление на паричното обезщетение за временна неработоспособност по горесцитираните болнични листове и удостоверение приложение № 10 (към чл. 9. ал. I от НПОПДОО) за изплащане на парично обезщетение за бременност и раждане по чл. 50. ал. I и чл. 51 от КСО, при което не се включва неоснователно декларирания осигурителен доход за периодите от 01.03.2012г. до 11.01.2013г.; от 11.01.2013г. до 30.11.2013г. и от

01.03.2014г. до 05.6.2015г., подаден по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, чрез „АД ИНТЕРНЕЙШЪН“ ЕООД. Резултатите от извършеното произчисление сочат, че от страна на ТП на НОИ - С. град по представените болнични листове и молба-декларация са надплатени 8166,50лв.

По тези съображения и предвид неоснователността на наведените в жалбата възражения, съдът намира, че оспореното решение е материално законосъобразно, издадено е от компетентен орган в рамките на законовите му правомощия и компетентност, което се отнася и до потвърденото с него разпореждане, като при постановяването им не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до ограничаване правата на жалбоподателя.

По възражението на жалбоподателя, че не е бил уведомен и е следвало да участва в административното производство по проверката за спазване на осигурителното законодателство на „АД ИНТЕРНЕЙШЪН“ ЕООД, съдът намира следното.

Извършването на проверка по разходите на ДОО по реда на чл. 108 от КСО касае контрол по спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително - коректността на подаваните от осигурителя данни в регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения по КСО. Всички документи във връзка с извършване на дейност от осигурителя: възникването на трудово правоотношение, на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, следва да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП и НОИ с оглед възложените им от закона дейности. Работниците и служителите, назначени по трудов договор не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска/стопанска дейност и на осъществяването на общественото осигуряване на назначените по трудов договор лица. В тази връзка, при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверяваният осигурител, и само той може да бъде адресат на административния акт /в случая - на задължителните предписания/, издаден в резултат на проверката.

Обстоятелството, че проверката на дружеството, завършила с издаването на задължителни предписания за заличаване на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, касае юридическото лице, а не наетите в него лица, каквато е жалбоподателката, се потвърждава от Решение № 10036/22.07.2020г. на

ВАС по адм. д. № 14293/2019г., в което ВАС приема, че „*страни в административното производство по издаването на задължителни предписания по чл. 108, ал. 1, т. 3 КСО за спазване разпоредбите на КСО /в случая за коригиране на данни по чл. 5, аз. 4, т. 1 КСО/ са контролният орган и осигурителят и само осигурителят е адресат на издадените от контролният орган задължителни предписания*“. Издадено в тази връзка разпореждане, касаещо конкретно наето лице „*подлежи на обжалване по реда на чл. 117, ал. 1 и чл. 118, аз. 1 КСО. Следователно, твърдението в касационната жалба, че поради административното производство по издаване на задължителните предписания ... тя /касаторката/ е трябвало да участва в него, е неоснователно. Правото ѝ на обезщетение не е накърнено от издадените на осигурителя задължителни предписания и за нея е налице друг, регламентиран в закона ред за тяхната защита, а именно чрез обжалването на разпореждането*“.

Несъстоятелни са възраженията и за допуснати процесуални пропуски при връчването на задължителни предписания № ЗД-1-21-01013867/08.10.2021г. Видно от материалите по преписката, контролните органи са положили всички възможни и необходими усилия за установяване на адрес и контакт с управителя на дружеството или упълномощено лице, които обаче са останали безрезултатни. Едва след изчерпване на същите, включително и изискано съдействие от органите на МВР /л.36 от делото/ е изпълнена процедурата по чл.110, ал.4 от КСО, поради което предписанията са редовно връчени.

Действията по заличаване на данни за осигурителния стаж на К. К. Р. се основават както на закона - на основание чл.5 ал.4 т.1 от КСО, така и въз основа на влязъл в сила индивидуален административен акт - Задължителни предписания № ЗД-1-21-01013867/08.10.2021г., издадени от Контролен орган на ТП на НОИ –С. град, поради което изцяло неоснователно е твърдението в жалбата, че липсва надлежен индивидуален административен акт, по силата на който е заличен осигурителния стаж на жалбоподателя.

С оглед изложеното, съдът приема, че оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане са правилни и законосъобразни, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора, разноски се дължат на ответника, които са своевременно претендирани. В този случай, присъждане на юрисконсултско възнаграждение е уредено в нормата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК, във връзка чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, поради което следва да се присъдят разноски в минималния предвиден размер от 100

лева.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III отделение, 79 състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. К. Р. с ЕГН [ЕГН] с адрес за кореспонденция в [населено място], [улица] срещу Решение № 1040-21-16/10.01.2023г. на Директора на ТП на НОИ-С.-град с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-01207914/13.10.2022г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ - С., с което К. К. Р. е задължен да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за временна неработоспособност за периода от 20.03.2014г. до 09.12.2016г. включително в размер на 8166,50 лв..

ОСЪЖДА К. К. Р. с ЕГН [ЕГН] с адрес за кореспонденция в [населено място], [улица] да заплати на ТП на НОИ-С.-град, сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: